

BĘBENNICA (11) *sb m i f*

m (10), *f* (1) *LubPs.*

bębennica (9), **bębenica** (2) *Murm, BartBydg.*

bęben- (8), bemben- (1) *Murm*, bąben- (1) *Bart Bydg*, bębę- (1) *Mącz.*

e oraz *a jasne.*

sg N bębennica (6). \diamond *I* bębennicą (1). \diamond *V* bębennico (1). *pl N* bębennice (1). \diamond *G* bębennic (1). \diamond *A* bębennice (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w.

1. *Bębnista, bijący w bęben; tympanista Murm, BartBydg, Mącz, Cn; tympanotriba Cn (10) : Murm 187; BartBydg 159b; Mącz 52b, 471a; RejPos 192; pośłał tháiemnie brátá z drugimi ná bliłki págórek porośły chrołtem s Trębáčzmi/ y z bębennicą BielSpr 41v, 45 [2 r.]; Teraz małz czás/ vmiéłzli co/ Móy nadobny bębennico KochSob 58.*

Przysłowie: Bo iáki więc woyt bywa táka y gromádá/ A iáki bębennicá táka y byeliádá. RejWiz 99.

2. *Kobieta bijąca w bęben (1) : Z wefelem á s łpywanyem ráduyąc łie s tego/ Wyelkość młodych bębennic [iuvenularum tympanistriarum Vulg Ps 67/26] do nich łie zbieżeli LubPs P5v.*

Cf **BĘBENISTA, BĘBENNICZKA, BĘBENNIK**